

D o m i n, M. – B u j ň á k, V., Zákon o politických stranách a politických hnutiach. Komentár. Bratislava : Wolters Kluwer, 2019, s. 424

Autori Marek Domin a Vincent Bujňák, ktorí pôsobia na Katedre ústavného práva Právnickej fakulty Univerzity Komenského, si v predhovore recenzovanej publikácie stanovili jasný cieľ. Systematicky, prehľadne a zrozumiteľne zhodnotiť jednotlivé ustanovenia zákona o politických stranách a politických hnutiach. Myslíme si, že uvedený účel bol naplnený a vzniklo pomerne prevratné dielo.

Samotný komentár je členený na šesť častí, čo odráža členenie komentovaného právneho predpisu. Tejto hlavnej časti komentára predchádzajú úvod a predhovor. V tomto smere sa podarilo naplniť systematickosť. Systematické členenie však nie je jediné, kde sa systematickosť prejavuje. Komentár je systematický aj pokiaľ ide o realizáciu samotného výkladu. Autori začínajú všeobecnejšie a postupne prechá-

dzajú ku konkrétnejším hypotetickým problémom, ktoré pri aplikácii právneho predpisu môžu nastať. Komentár je podaný jazykom, ktorý je primerane odborný, čo komentár predurčuje na to, aby mohol byť využitý širším okruhom čitateľov. V tomto smere môžeme povedať, že sa podarilo naplniť i samotnú zrozumiteľnosť a prehľadnosť.

V čom však spočíva prevratnosť recenzovanej publikácie? V prvom rade môžeme uvedenú publikáciu zdefinovať ako istý míľnik, keďže do jej vydania neexistoval komentár k slovenskému zákonu o politických stranách a politických hnutiach. Komentár k uvedenému zákonu bol priam žiaduci, keďže ide o zákon, upravujúci vzťahy týkajúce sa politických strán, ktoré tvoria základný prvok umožňujúci občanom podieľať sa na výkone moci. V druhom

rade si autori naozaj dali záležať na využití domácej a zahraničnej literatúry, ako aj judikatúry. Výber judikatúry i literatúry je rozsiahly, čo svedčí o hlbokom prehľade oboch autorov o danej téme, ako aj o správnosti nášho tvrdenia, ktoré sa týka prevratnosti predmetného diela.

Osobitne je potrebné vyzdvihnúť prácu so stanovami vybraných politických strán. Autori využívajú príslušnú časť stanov vybraných politických strán, ktoré sa dotýkajú časti komentovaného predpisu. Pozornosť upriamujeme napríklad na výklad k § 4 ods. 1 (s. 49 a nasl.) zákona o politických stranách a politických hnutiach, kde sa autori zaoberajú súladom stanov s ustanoveniami komentovaného právneho predpisu, súvisiacimi so združovaním občanov Slovenskej republiky, ktorí nemajú trvalý pobyt na území Slovenskej republiky.

Autori okrem stanov využívajú a analyzujú aj konkrétnu aplikačnú prax správnych orgánov, ktoré sú príslušné rozhodovať v správnom konaní vo veciach politických strán. Uvedené považujeme za mimoriadne veľký prínos, či už pre aktérov, ktorými sú politické strany a hnutia, ale i samotné správne orgány, ktoré môžu čoraz viac emancipovať svoju rozhodovaciu prax. Je však potrebné vyzdvihnúť aj prácu s rozhodovacou praxou správnych súdov. Uvedené predučuje recenzovanú publikáciu, aby slúžila najmä praxi.

V neposlednom rade by sme si dovolili vyzdvihnúť výklad k § 17 komentovaného zákona (s. 192 a nasl.). Autori veľmi precíznym spôsobom pristupujú k náročnej téme, ktorou je rozpustenie politickej strany. V rámci výkladu § 17 spomínajú tri prípady, v ktorých sa konalo o rozpustení politickej strany počas samostatnosti Slovenskej republiky. Neopomínajú ani najčerstvejší prípad konania o rozpustení politickej strany Kotlebovci – Ľudová strana Naše

Slovensko. V tejto časti je taktiež evidentné, že autori si dali záležať, aby publikácia bola využiteľná najmä v praxi, keďže v rámci uvedeného výkladu nájdeme prepis rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo všetkých troch konaní o rozpustení politickej strany. Čitateľ teda môže preniknúť priamo do živého práva – do argumentácie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vyjadrení účastníkov konania či vykonaných dôkazov. V rámci výkladu § 17 autori vyžívajú aj porovnávacie právo, pričom spomínajú pohľady Európskeho súdu pre ľudské práva,¹ Najvyššieho správneho súdu Českej republiky,² ako aj Nemeckého spolkového súdu.³

Na záver nám ostáva konštatovať, že autori recenzovanej publikácie priniesli zaujímavé dielo, ktoré môžeme hodnotiť vysoko pozitívne. Pozitívum vnímame najmä v tom, že publikáciu môže využiť široké spektrum čitateľov. Publikácia teda nie je výlučne určená len právnej doktríne, ale môžu ju využiť rozličné subjekty, ktoré s problematikou politických strán prichádzajú do kontaktu. Ďalším pozitívom je možnosť využitia recenzovanej publikácie v rozhodovacej praxi. Posledným, avšak nemenej dôležitým pozitívom je aj naplnenie účelu, ktorý si autori stanovili v predhovore recenzovanej publikácie – publikácia je systematická, prehľadná a zrozumiteľná.

František Pažitný*

¹ Rozhodnutie Veľkej komory EŠLP z 9. apríla 2002 vo veci Yazar, Karatas, Aksoy a Ľudová strana Turecka proti Turecku.

² Rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky zo 17. februára 2010, sp. zn. Pst 1/2009.

³ Rozhodnutie Spolkového ústavného súdu Spolkovej republiky Nemecko zo 17. januára 2017, sp. zn. 2 BVB 1/2013.

* Mgr. František Pažitný, Ústav štátu a práva Slovenskej akadémie vied.